

nu stiger til 1,176 Kr., altsaa en Stigning af 276 Kr., for saa vidt vedkommende Løjtnant er over 25 Aar, det vil sige, vi give et Lønningstillæg til yngste Klasse af ikke mindre end 30 pCt. Mellemste Klases Lønning er forhøjet fra 1,200 Kr. til 1,496 Kr. eller med 24 pCt., og ældste Klases Lønning er forhøjet fra 1,500 Kr. til 1,712 Kr. eller med 14 pCt. Tillige maa det her erindres, at disse Folk komme jo langt billigere og nemmere til deres Uddannelse end Folk i lignende Stillinger i andre Etater. Andetsteds er det jo saaledes, at Folk maa selv bekoste deres Uddannelse, maa anvende mange Penge for at kunne f. Eks. tage visse bestemte Eksamenner, men disse Folk faa deres Undervisning frit, have deres Ophold, medens de studere, saaledes at de komme betydeligt billigere efter det end Folk i tilsvarende civile Stillinger. Dertil kommer jo ogsaa, at disse Folk have Udsigt til at kunne opnaa bedre lønnede Stillinger, og at de endelig — hvad saa overordentlig mange sætte stor Pris paa — ere sikrede en Pension paa deres gamle Dage.

Der gøres gældende, at Tilgangen til Officerskorpset bliver mindre, eller med andre Ord, at der ikke melder sig saa mange, som der har gjort tidligere, og man vil saa paastaa, at det skulde være, fordi Lønningerne ere for lave. Det er jo slet ikke sikkert, at det er Grunden; der kunde ogsaa godt tænkes andre Grunde, hvorfor Tilgangen til Officerskorpset bliver mindre og mindre, f. Eks. og navnlig, fordi, tror jeg, der i Befolkningen er en Ulyst til at tjene som Officer i Hæren. Jeg vil ogsaa sige, at der er noget trøstesløst i at skulle have det som sit Livskald at være Officer, saaledes at en Mand, naar han endelig er bleven gammel og opslidt, og saa ser tilbage paa et Liv, som han har tilbragt som Officer, vil kunne sige til sig selv, at han aldrig nogen Sinde har udrettet noget som helst til Gavn eller Nytte for Samfundet, men at han hele sin Livstid har tæret paa andres Arbejde. Jeg synes, det maa være trøstesløst at se tilbage paa et Livskald, en Stilling, om hvilken dette kan siges. Jeg kan derfor saa godt forstaa, at unge Mænd, som have Lyst til Virksomhed og have Lyst til at udføre et nyttigt og gavnligt Arbejde i Samfundet, holde sig borte fra en Livstilling som denne. Jeg antager, at det er det, som er Grunden til, at Tilgangen til disse Pladser bliver mindre og mindre, og ikke det, at de ere daarligt lønnede —

hvad jeg nu paa ingen Maade synes, at de ere.

Den anden Side af denne Sag, altsaa den, jeg mente ikke var af blivende Karakter, og som ikke vil kunne foregribe Forsvarskommissionens Overvejelser, er det lille Lønningstillæg af 12 Øre daglig til de menige og til Spillemand og Underkorporaler. Dette har jeg ikke noget imod at gaa med til, og jeg synes, at det er en simpel Retfærdighedshandling, at vi gaa med dertil. Vi maa jo huske paa, at de Folk, her er Tale om, ere Folk, som tvinges til at være Soldater, medens Officerskorpset bestaar af Folk, som frivillig give sig hen til denne Tjeneste. Og de Lønninger, der i Øjeblikket ydes de førstnævnte, ere saaledes, at det sikkert er dem umuligt at leve deraf. Følgen bliver derfor, at de enten maa forbruge, hvad de muligvis have kunnet sammenspare, men det vil vel i de fleste Tilfælde kun være et ganske ringe Beløb, saaledes at det bliver de vedkommendes Forældre eller Slægtninge, som maa spæde til og skyde det til, som det var Statens Pligt at yde dem. Og naar hertil saa endvidere kommer, at vi for visse Dele af vor Hær have indført Forsøgsforplejning og paa denne Maade have indført forbedrede Kaar for de paagældende Soldater, kan jeg ikke se andet, end at det er en uafviselig Pligt, at vi yde det samme Tilskud til de menige, her er Tale om.

Ved dette Lovforslag savner jeg et enkelt Korps, som det forekommer mig burde være taget med her, men som er udeladt; jeg sigter her til Københavns Væbning. Der er foreslaaet i Lovforslaget, at f. Eks. Bornholms Væbning, der i visse Maader kan sidestilles med Københavns Væbning, skal have Del i dette Lønningstillæg paa 12 Øre daglig, men derimod har man aldeles glemt de allerdaarligst lønnede indenfor vore Soldaters Rækker; dem er der ingen Ting til. Jeg sigter altsaa her til Københavns Væbning. Denne Væbningstjeneste er en ekstra Pligt, som hviler paa de værnepligtige, som have Bopæl her i København; det er en Ekstrapligt, som ikke paahviler Soldaterne noget andet Sted i vort Land. De værnepligtige her i København have akkurat den samme Tjenestetid som alle andre Soldater, men saa have de denne Ekstrapligt, denne Ekstrapligt, at de i Løbet af to Aar skulle indkaldes 15 Dage hvert Aar og gøre Tjeneste i 15 Eftermiddage. Mødetiden er Kl. 5, saa man kan sige, at det altsaa